

NOUL STADION MUNICIPAL, O MÎNDRIE A BRAȘOVULUI

Anul 1969 se prezintă pentru sportivii brașoveni sub cele mai bune auspicii. În acest an, pe lângă alte numeroase realizări, sportivii din Brașov vor primi un dar deosebit de frumos. Este vorba de darea în folosință a stadionului Municipal, o construcție modernă, începută încă din primăvara anului trecut.

De multă vreme, tineretul sportiv al orașului de la poalele Timpei și-a dorit un asemenea dar, care să rezolve în chip fericit desfășurarea întrecerilor sportive de amploare. Este foar-

te adevărat că în Brașov mai sînt trei stadioane, acceptabile pentru desfășurarea jocurilor de fotbal și a întrecerilor de atletism — în special Tractorul și Tineretului, cărora continuu li se aduc îmbunătățiri — dar construcția noului stadion Municipal se făcea resimțită datorită volumului mare al activității sportive și mai ales creșterii numărului de spectatori.

Pe noul stadion, construit cu sprijinul larg al Consiliului popular al municipiului Brașov și al C.N.E.F.S., vor putea fi organizate mari competiții de fotbal, atletism precum și festivități de masă ale tineretului din acest centru industrial important al țării. Noul stadion realizat după proiectul arhitectului Gh. Olșefski, are o capacitate de 30.000 de locuri numerotate. Terenul de joc este gazonat, iar pista de atletism cu cele opt culoare, cu patru sectoare de sărituri și cinci cercuri betonate pentru aruncări sînt complet terminate. De asemenea sînt gata tribunele și peluzele care înconjoară terenul propriu-zis. De-asupra tribunei oficiale, străjuiește o impunătoare

re clădire, așa cum se vede din imaginea de mai jos, ridicată în exclusivitate pentru radio, televiziune și masa presei, compusă din: sală de regie de transmisie, trei cabine pentru comentatori, stații de amplificare, spații pentru presă cu cabine telefonice aparte, laborator foto și două platforme pentru camerele de luat vederi. De asemenea, tabela de marcat, care va avea un ceas obișnuit și un cronometru. De jur împrejurul stadionului au fost terminate majoritatea lucrărilor necesare căilor de acces spre tribune și peluze, cit și locurile destinate special parcurii autovehiculelor. Este o plăcere să privești spre cele 16 spații destinate pătrunderii în stadion, lucrări efectuate cu migală de harnicul colectiv al Trustului local de Construcții.

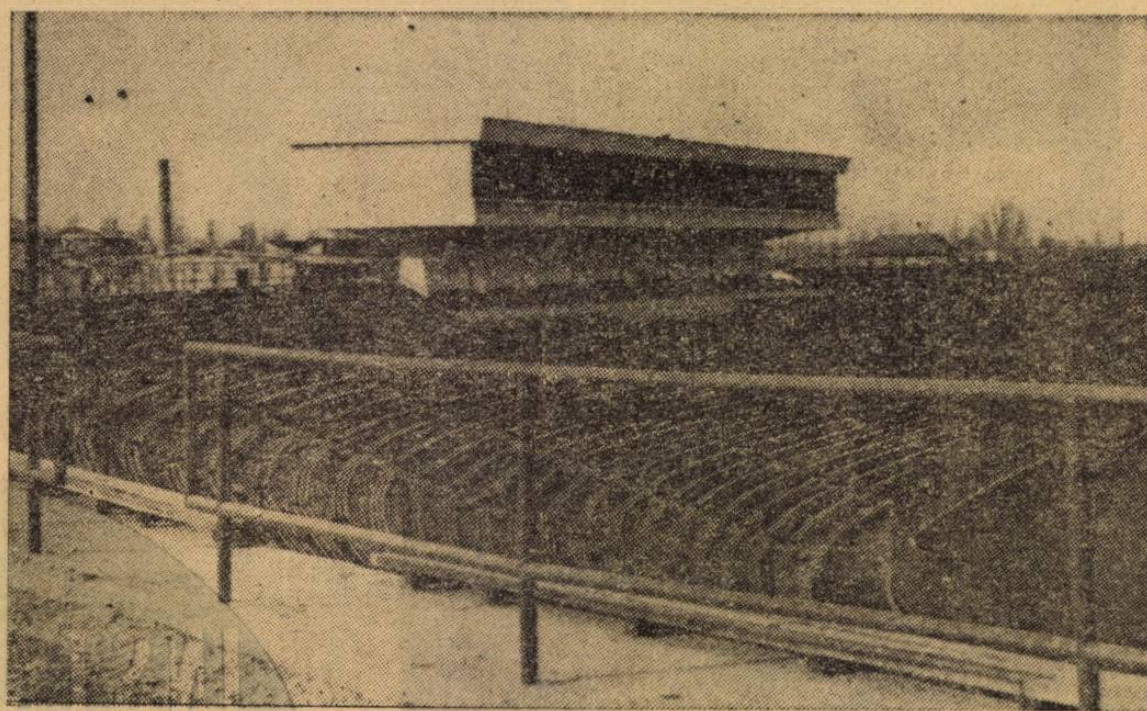
În imediata apropiere a terenului de joc, se află pavilionul administrativ. El cuprinde: patru vestiare pentru echipe, cu utilaje sanitare complete, două vestiare mari cu capacitatea de aproximativ 200 sportivi, o sală de forță cu aparatură necesară, cabinet medical, sală pentru

masaj, încăperi pentru arbitri, antrenori și, natural, pentru serviciul administrativ al stadionului. Stadionul Municipal este amplasat într-un cadru pitoresc la poalele dealului, în cartierul denumit Bartholomeu. Accesul pe stadion se face fie prin șoseaua națională Făgăraș—Sibiu, fie prin str. Carierei.

Locurile de acces, realizate cu măiestrie după ultimele cerințe moderne, permit evacuarea stadionului în cel mult 15 minute. Se află în studiu și realizarea instalației pentru noaptea.

Construcția noului stadion al Brașovului (care face parte dintr-un vast complex sportiv proiectat a se completa, în timp, cu o sală de sport de 3.000 de locuri, două bazine de înot olimpice dintre care unul acoperit, terenuri pentru baschet, volei, handbal și un hotel rezervat sportivilor) se apropie de sfîrșit. Se speră ca recepția stadionului să se facă în primăvara acestui an, în cinstea zilei de 1 Mai.

CAROL GRUIA
correspondent

STADIONUL MUNICIPAL DIN BRAȘOV. VEDERE PARȚIALĂ (tribuna centrală și pavilionul pentru presă, radio și televiziune)
Foto: GH. CORCODEL

PLENARELE COMISIILOR JUDEȚENE DEZBAT PROBLEMELE FOTBALULUI DIN ȚARĂ

PRAHOVA

REALITĂȚI ȘI CERINȚE

Județul Prahova este reprezentat în toate echipele fotbalului românesc, începînd cu Divizia națională (o echipă în A, una în B, 6 în C), trecînd prin campionatele județene și locale (angrenînd 109 echipe) și terminînd cu cele patru campionate de copii organizate în municipiul Ploiești și orașele Cîmpina, Sînaia și Văleni.

Harta pe care ar putea-o alcătui comisia județeană de fotbal, ar cuprinde astfel 148 de „așezări” (secții) la orașe și sate, însumînd 6.379 de „locuitori” (jucători), seniori, juniori și pitici.

Dar dacă ar mai avea și ideea de a-i raporta pe aceștia la numărul de 31 de antrenori aflați în activitate (din totalul de 47, existenți în cuprinsul județului), comisia ar ajunge la o cifră de loc imbucurătoare: 206 jucători la un cadru specializat! Și să recunoaștem că oricâtă bunăvoință și competență ar avea un asemenea cadru (ipoteză, evident!) n-ar putea pridi...

„CAPITOLUL ANTRENORI”

Să insistăm puțin asupra acestuia, întrucît am avut convingerea, asistînd la ședința comisiei județene de fotbal Prahova, că majoritatea problemelor ce și-au găsit reflectarea în raportul prezentat ca și în discuțiile ce i-au urmat, aveau conținutul cu cel care îndrumă zi de zi pe fotbalisti.

Să ne explicăm. Citîndu-i pozitiv pe tinerii antrenori Gheorghe Dumitrescu (Petrolul Ploiești — juniori), Petre Dragomir (U.Z.U.C. Ploiești) și Alexandru Fronea (Vagonul Ploiești), pentru calitatea procesului de instruire, raportul nu făcea decât să con-

semneze că detașamentul foștilor jucători de prestigiu petroliști se află la datorie, încercînd acum să mărească rîndurile fotbalistilor recrutați din lumea aurului negru.

Amintindu-se, însă, că recent, colegiul județean al antrenorilor (responsabili: Constantin Cernădău) a fost reorganizat, întrucît n-avusesse nici o activitate consistentă, în planul său, am avut și reversul medaliei.

Dar faptul că în campionatul județean, în decursul turului, numai cinci echipe au acumulat 38 de etape-sancțiuni („campioane” ale indisciplinei: Flacăra Ploiești — cinci jucători eliminați, dintre care un junior, însumînd 13 etape, și Petrolul Bălcești — 4 jucători, însumînd 12 etape), nu reflectă, în ultimă instanță, slaba muncă educativă a unor antrenori?

Reprezentantul asociației Viitorul Slănic, a încriminat în ședința asociației ploieștine U.Z.U.C. pentru încălcările repetate de a-i racola tinerii jucători talentați, sub tentanța unor locuințe în regiunea de județ, a unor salarii mai bune, în schimb, unui efort mai mic în producție! Oare, antrenorul-educator, interesat deopotrivă în creșterea valorică a echipei și în armarea etică a jucătorilor, n-are aici nici o vină?

Și dacă unii antrenori și instructori s-au dovedit foarte combativi în aprecia critic slabă dotare a echipelor lor cu materiale sportive de strictă necesitate (în special pentru juniori și copii), insuficiența terenurilor de joc, marea lor majoritate nu s-a referit de loc la latura educativă a procesului de instruire, după cum se pare, sacrificată și la acest eșalon pe altarul zeului numit performanță. Am auzit cu stupeoare cum instructorul echipei de juniori de la

Neptun Cîmpina, încerca să demonstreze, în termeni de mult demontizați, că la acești copii, îndrăgostiți de fotbal, „entuziasmul trece prin stomac”. Să ne mai mirăm atunci cînd un pușt talentat, dar „necopt la minte”, pretinde avantaje materiale înainte de a putea oferi ceva sportului pe care pretinde că îl iubeste?

NOI CEI DIN ARICEȘTI...

Deși în raport s-a amintit despre campionatul local sătesc, descrierea cea mai plastică a situației reale o datorăm cuvîntului delegatului asociației sportive Viitorul, a tîrînilor cooperatori din comuna Aricești: „În prima parte a campionatului trebuia să susținem cinci meciuri a căsă, dar n-am susținut decît unul. De ce? Pentru că la celelalte, adversarii nu s-au prezentat... Așa încît, cerem comisiei județene să organizeze mai temeinic acest campionat, să-i acorde o mai mare atenție, iar noi să ținăm precis pe ce conțîm.

La alte meciuri, disputate în deplasare, ne-am pomenit cu un singur arbitru. Oare, noi nu avem dreptul la un arbitru după toate regulile? Noi, tîrînilor cooperatori din Aricești, vrem să trimitem la meciurile pe care le organizăm pe terenul propriu, o brigadă completă, de trei arbitri. Avem un public al nostru, care nu pierde nici un meci, membrii sustinatori ai echipei, care cotizează lunar cu cinei lei și deci putem să plătim baremul arbitrilor. Dar, în primul rînd, dorim să fim tratați cu considerație!”

— p. sl. —

VITRINA CU CĂRȚI

A apărut — în sfîrșit! — o carte mult așteptată de toți cei ce iubesc sportul cu balonul rotund din țara noastră: „ANUARUL FOTBALULUI ROMÂNESC”. Editat de F.R.F., în redactarea unui colectiv de specialiști cunoscuți, cu bogată documentare și experiență — Octav Luchide, Petre Gafu, Ion Mihăilescu — volumul, cu cele 320 de pagini ale sale, înmănunchiază pentru prima oară bogate date privind istoricul fotbalului nostru, principalele competiții interne și internaționale la care au luat parte fotbalistii români, avînd ca punct de plecare anul 1909, anul care a înregistrat prima campionată a României: F.C. Olimpia București.

Din 1909 și pînă în zilele noastre, cartea, prin intermediul cifrelor și rezultatelor, te poartă de-a lungul a 50 de campionate ale Diviziei A. Cu noiștem clasamentele finale ale tuturor campionatelor naționale (sistem diviziv), echipaștip a câștigătoarei titlului (păcat că nu sînt trecuți și antrenorii respectivi). Paralel sînt inserate rezultatele celorlalte competiții divizionare, ale „Cupelor României” (cu componența formatiilor care s-au întrecut în finală), ale campionatului național de juniori etc. Partea a treia a cărții este dedicată activității internaționale desfășurate în perioada 1921—1966.

Mulțumirea celui care cercetează „Anuarul fotbalului românesc” nu este însă completă. Și aceasta nu din vina autorilor ci a editurii

O APARIȚIE
IMBUCURĂTOARE:

„ANUARUL
FOTBALULUI
ROMÂNESC”

C.N.E.F.S. Este vorba, mai înții, de punerea în pagină a materialelor respective. Îngheșulala, faptul că multe capitole de bază nu încep, așa cum ar fi normal, pe o foaie separată, face ca găsirea datelor să fie destul de dificilă. „Iar uneori să ai surpriza — ca cititor — să întîlnești pe aceeași pagină maestrul sportului la fotbal cu... echipele campioane ale României la juniori... Apoi, se mai întîmplă, ca la pag. 17, de pildă, ca numele maestrilor emeriți ai sportului să apară la un loc, unul după altul, și nu — așa cum ar fi fost normal — sub fotografia fiecăruia, urmînd ca cititorul mai tînăr să-i descifreze pe ghicite. Să adăugăm și numeroasele greșeli de corectură.

Dar acestea sînt lucruri mărunt. Mai important este faptul că, lucrarea, apărută la începutul lui 1969, cu toate că data tiparului este 1968, se oprește în anul 1967. Și aceasta din cauza procesului de tipărire care a durat nu mai puțin de 6 luni. Pînă la socoteală și timpul scurs de la predarea manuscrisului și pînă la plecarea lui la tipar, înseamnă că s-a pierdut aproape un an. Or, fiind vorba de un anuar, procesul de tipografic este mult prea lent. Din această cauză lucrarea se încheie cu anul 1967 (în unele locuri chiar 1968), ceea ce obligă editura — și pe autori — să continue opera începută.

Cu toate aceste deficiențe „Anuarul fotbalului românesc” a fost bine primit de public. Dovadă succesul său de librărie.

M. T.

